

The two paragraph below is what I wrote in my draft chapters. They are not for cited but to give you the info and the references.

(from chapter 3) Among the strongest testimonies against the communists were not from the hooligans or the police but from Thammasat professors. Some claimed to recognize on the spot, i.e. not from the photo, that the skit was the mock-hanging of the Crown Prince.¹ Several gave the police the names of the alleged communist professors and students, and damaging information about them especially Puey.² Some provided materials they had collected to help the police prepare the case.³ They described their opponents in coarse fashion, rude and ugly at time. Some information was blatantly false and outrageous, for instance, that Puey raised funds to help students stockpile weapons, that Puey and some others were behind many worker strikes, that Puey once said that a left-wing labor leader "... was a son to Saneh [Thammasat Vice-Rector], Saneh was my son, therefore [the labor leader] was my grandson", that anybody who opposed Nawaphon must be Vietnamese (Yuan), and more.⁴ One said that it was good that the October 6 incident took place, for it stopped the communists and it restored peace to the country.⁵ It is hard to believe that they signed at the foot of these testimonies as truthful to their words.

(from chapter 9, add names here for clarification) Aj Ratee was one two of the most notorious professors before the massacre. The older one (Aj Panadda, witness # 165) was the Elder of the group while Ratee, aged 30 at the time) was the most active one of the group. Their testimonies and the materials they submitted to the police confirmed their notoriety. They testified strongly against Puey and thirty professors, whom they named the names, for being the masterminds and enablers of the communist students. On the night of October 5, according to Salang Bunnak, they claimed to witness the skit, confirming that it mocked at the Crown Prince, and they were willing to file a charge against the protesters. Salang praised them for their contributions, telling that they were eager to cooperate and rushed to the police.⁶ According to Puey, these two professors also showed up at the airport when Puey was detained before leaving the country.⁷

Highlights of Ratee's testimony: 24 pages original

p. 10 whole page. Look at the quote in the middle, "Meanwhile, I and colleagues were surprised that Dr. Puey mentioned Mr. Terdphum ... "Mr. Terdphum is Mr.Saneh's son, and Mr. Saneh is my son, therefore Mr. Terdphum is my grandson". At the end of each testimony, the police who recorded the testimony would read the typed statement to the witness (Ratee). If there was anything the witness wanted to revise, s/he can do so. Only when the witness was satisfied with the typed statement, the police asked him/her to sign at the bottom. This testimony was signed by Ratee, i.e. she acknowledged that the whole testimony was correct.

¹ AAGO, Box 17-18, witnesses # 147, 156, 157, 161, 165; none of them reported to the police or the media. Many other witnesses from Thammasat across the ideologies, however, testified that they did not think the skit is a mocking at the Crown Prince, see # 143 (who said the actor looks like a dead person), 144, 146, 149, 150, 153, 163, and 164.

² See AAGO Box # 18. The witnesses # 155, 156, 157, 161-168, 172, 175, 179, 187. A security guard of Thammasat also named the left-leaning guards, see # 154, and two high-school teachers who gave names of leftist students to the police, see # 173 and 177.

³ Witnesses # 161 and 162

⁴ Witnesses # 161, 162 and 165. The quote is from #161 (Ratee), p. 11.

⁵ Witness #167

⁶ See Salang's testimony in court that mentioned these professors in Thawatchai 1979: 268, 284, 296-297, 305.

Salang also told a slightly different story of how he met these professors on the Yan Kro Broadcast on Oct 6, available on www.doct6.com

⁷ Puey, *Khamhaikan khong dr. Puey Ungphakorn karani hetkan 6 tulakhom 2519* (The testimony of Dr. Puey Ungphakorn regarding the 6 October 1976 event), 4th printing, Bangkok; the Komol Keemthong Foundation, 1993, pp. 82-83 (In other edition, the page number may be different. Please look at #36 of the memoir.)

ออกมาเป็นโปสเตอร์ติดอยู่ใหม่. อาจารย์ผู้ใดที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มพวกนี้จะต้องถูกหนึ่งคือ
พิมพ์ อธิปไตย โจนส์ และหนังสือพิมพ์ภายในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาฝ่ายซ้ายก็จะโจมตีตาม ในระยะ
แรกอาจารย์ สัจจาทร สังขมณีน ถูกลงโจมตี จากหนังสือพิมพ์อธิปไตย กับหนังสือพิมพ์/พิมพ์ภายในมหา
วิทยาลัยของพวกนักศึกษาฝ่ายซ้าย เมื่อประมาณต้นเดือน มิ.ย. ๒๕๑๔ คร. ป่วย อึ้งภากรณ์ อธิ
การบดี ได้ขอพบอาจารย์แผนกภาษาไทย เพื่อรับประทานอาหารกลางวัน ซึ่งในความคิดของพวกนักศึกษ

ฝ่ายซ้ายแล้วเห็นว่า เป็นพวกขวาทั้งหมด ทางคร. ป่วย ได้เชิญพวกอาจารย์แผนกภาษาไทย ไปรับ
ประทานอาหารกลางวันในห้องประชุมของมหาวิทยาลัยช่วงพักเที่ยง โดยมีอาจารย์ฝ่ายภาษาไทยเขาไป
ร่วมด้วยประมาณ ๑๔ คน และมีอาจารย์ เสน่ห์ จามริก อาจารย์ บันได้อีกสองคน เข้าร่วมด้วย ใน
ระหว่างการรับประทานอาหารกันนี้ ได้เริ่มพูดปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษา โดยอาจารย์ภาษาไทยเป็นผู้พูด
ได้พูดเกี่ยวกับนักศึกษาว่า นักศึกษาเริ่มมีความคิดในด้านการศึกษา และเขียน เกี่ยวกับผู้ซึ่งส่งข่าวสาร
ปกครองประเทศว่า ผู้ปกครองประเทศกลัวขบวนการประชาชน ในด้านความสัมพันธ์ก็จะต้องมีการรวม

และชาวต่างชาติไว้ เท่านั้นที่จะต้องสามัคคีกัน เพื่อต่อสู้ผู้ปกครอง และขออภัยในทางผู้บริหารมหาวิทยาลัย
โดยทางฝ่ายอาจารย์จะช่วยเหลือหนึ่ง ทางผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะต้องช่วยเหลืออีกครึ่งหนึ่ง เพื่อช่วยกันแก้
ไขความคิดของนักศึกษาให้ถูกต้องเพื่อ เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างแท้จริง อาจารย์ เสน่ห์
จามริกได้บอกว่า การที่ปล่อยให้นักศึกษาระงับเรณูเป็นการดีแล้ว การที่นักศึกษามีความคิดอิสระ
วิถาวร เรณูนี้เป็นการดีแล้ว แต่เราต้องช่วยอาจารย์เห็นว่า เป็นการไม่ถูกต้อง ควรจะต้องดึงนักศึกษา

ใหม่มีความคิดในทางที่ถูกที่ควร โดยการรังเอาไว้ม่าง ในขณะที่เดียวกันนั้น ข้ากับพวกก็แปลกใจ
ที่คร. ป่วย ได้พูดถึงนาย เทอคุณิ/ เทอคุณิ ใจดี ซึ่งเป็นที่ทราบกันก็อยู่แล้วว่าเป็นนักปกครองของ
พวกกรรมกรฝ่ายซ้าย โดยพูดกันว่า " นาย เทอคุณิ เป็นลูกนาย เสน่ห์ จามริก และนาย เสน่ห์
เป็นลูกผม ฉะนั้น นาย เทอคุณิ ก็เป็นหลานผม" ข้าและอาจารย์ที่สอนภาษาไทย ก็นำเอามาวิจารณ์

กันว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ ที่การก่อการสไตรค์ของพวกกรรมกรที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเจ้านที่โรงแรมสุริยธานี
ที่โรงงานแอสบับคาร์บอเนต นาย เทอคุณิ จะเป็นผู้ที่มารับความผิดจาก อาจารย์ เสน่ห์ และอาจารย์
เสนาห์ ที่มารับความผิดจาก คต. ช่วย และนาย เทอคุณิ ก็รับเอาความคิดไปบอกความวุ่นวายให้กับ
ประเทศชาติ ต่อมาประมาณปลายเดือน มิ.ย. ๒๕๑๔ คร.ป่วย ได้ประชุมกับสมาชิกฝ่ายอาจารย์
ของมหาวิทยาลัยทั้งหมด ในระหว่างที่ประชุมกันนั้นได้มีอาจารย์ผู้หนึ่ง เสนอความเห็นว่ามีมหาวิทยาลัย

ควรจะเป็นกลาง คร. ป่วย ก็บอกว่า " ความเป็นกลางไม่มี หากไม่ช่วยก็ต้องขวา ให้เลือกเอา
ข้างใดข้างหนึ่ง" ซึ่งเมื่ออาจารย์ทั้งหมดได้ฟังแล้วก็เกิดความคิดว่าจะเป็นซ้ายหรือขวาดี ส่วนตัว
ข้ามีความคิดว่าการที่ใครก็ตามพูดถึงเรื่องซ้ายและขวานี้ เป็นการเริ่มแบ่งประชาชนออกจากกัน และ
ข้ามีความคิดว่านี่จะเป็นฝ่ายขวา เพื่อรักษาไว้ ซึ่งชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ในขณะนั้น

นาย เสกสรรค์ ประเสริฐกุล ได้มีส่วนช่วยเหลือชาวไร่ ชาวนา ให้ตั้งสหพันธ์ชาวไร่ชาวนากันขึ้น
โดยมีที่ทำการอยู่ที่ตึกไทย ของมธ. และมีพวกหัวหน้าชาวไร่ชาวนา จะเป็นใครบ้างข้าไม่ทราบและ
เข้ามาประชุมกันที่มธ. โดยสหพันธ์ดังกล่าวตั้งขึ้นมาได้/เมื่อประมาณปลายเดือนมิ.ย. ๒๕๑๔ ใน
ขณะนั้นเอง ที่ชาวสวนรับราคา ตลอดจนที่นาของชาวไร่ชาวนาที่นำเอาไปจำนองเอาไว้ถูกผู้รับจำนอง
เอาไว้มองเขาไป ได้มีพวกชาวนา ชาวไร่พากันเดินขบวนเข้ามาในกรุงเทพฯ นาย เสกสรรค์ ได้

๗๕

๗๕๑๕

p. 14 middle of the page

ครั้งนี้จะถูกกำหนดแนวทางโดยกฤษฎีกาภายนอก ซึ่งนายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ ขณะนั้นเป็นสมาชิก
 สภานักศึกษาปีที่ ๒ โดยยอมรับว่าในการประท้วงครั้งนี้ อมช. สภานักศึกษา และกลุ่มอิสระต่าง ๆ โดยอม
 รับให้ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย เป็นผู้วางแผนและกำหนดแนวทางในการต่อสู้ ต่อมาประมาณ
 ๑ อาทิตย์ ข้า โศทรามจากอาจารย์ปนัดดา ไกรณรงค์ ว่าอาจารย์ภัทรภรณ์ ศิริกาญจน ได้บอกว่าการ
 ประท้วงครั้งนี้ อาจารย์ เสน่ห์ จามริก เป็นผู้วางแผนให้นายเกรียงกมล เลขาไพโรจน์ เลขาธิการศูนย์กลาง
 นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ให้ประท้วงและกำหนดแนวทางในการต่อสู้กับรัฐบาลเพื่อปลดปล่อยของทางทั้ง
 ๕ คน ข้า ดิษฐ์พวกและนักศึกษาบางส่วนได้เริ่มเคลื่อนไหวโดยตั้งชมรมสันนิบาตธรรมศาสตร์ให้กลับสู่สภาวะปกติ

p. 15 middle of the page

อนึ่งภายใน มธ. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์ นายเสนห์ จามริก ดร.เจตพูน เกษตรกร
 และพวก ซึ่งเป็นผู้บริหารของมธ. ได้พยายามเสนอความเห็นปรับปรุงโครงสร้างของ มธ. โดยจะต้องยุบ
 คณะรัฐศาสตร์ คือศาสตราจารย์ ซึ่งข้าราชการซึ่งเป็นฝ่ายขวาอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นฝ่ายขวาที่มีพลังใน
 ความเคลื่อนไหวต่อต้าน โดยเฉพาะคณะรัฐศาสตร์ถูกกล่าวหาจากฝ่ายซ้ายในบรรณศาสตร์ว่าเป็นแหล่ง
 กักตุนกลุ่มก้าวหน้า ถึงกบฏกบฏนิสิต และเป็นผู้มีอิทธิพลทางการเมือง ซึ่งเรื่องนี้อาจารย์ณรงค์
 สนิทวงศ์ และอาจารย์ชัชชนะ วิชาญแมน และ ดร.อนุวัตร สุวรรณี ทราบเรื่องดี และในระยะนี้ นายป๋วย
 บังไปส่งเสริมโครงการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งมีคนไปปลุกระดมตามต่างจังหวัด นอกจากนั้นผู้บริหารมธ.
 บังเปิดโอกาสให้นักศึกษาตั้งชุมนุมคำเนนกิจกรรมนอกหลักสูตร อย่างอิสระ แต่มีข้อแม้ว่าให้อยู่ใต้อาณัติและ
 การควบคุมของ อมช. โดยสิ้นเชิง ในรูปการ เมืองเน้นทำให้นักศึกษาทั้งมธ. ต้องตกอยู่ใต้อาณัติและการควบคุม
 คุมของ อมช. และต้องยกเป็นเครื่องมือในทางการเมืองของผู้บริหารทุกคนอย่างไม่มีทางเลือกเสี่ยง
 พุทธิการดังกล่าวนี้อาจให้เห็นได้ว่าผู้บริหารยุค มธ. ๒๕๒๕ ป๋วย - เสน่ห์ ไม่ได้มีเจตนาที่จะบริหาร มธ.
 ร่วมมือกับรัฐบาลตรงกันข้ามกลับสร้างกลุ่มการเมือง คือพวกนักศึกษาให้คิดวางแผนการดำเนินงานของรัฐ
 กล่าวคือรัฐบาลไม่มีโอกาสและเวลาที่จะพิจารณาประเทศ แต่ต้องมานั่งเสียเวลาจับปัญหาที่นักศึกษา
 กรรมกร ก่อตั้งตลอดเวลา ถึงแม้ว่าขณะนี้นักศึกษาทั้งหลายจะมิได้ปลุกระดมในมธ. แต่ก็ยังมีไปเสีย

p. 18 toward the bottom of the page

ที่สำนักงานหนังสือพิมพ์ดาวสยาม และยานเกราะ และในวันนั้นเอง ข้า กับ อาจารย์ปนัดดา ได้นำ
 กระเช้าดอกไม้ไปมอบเพื่อเป็นกำลังใจให้กับ นสพ.ดาวสยาม และวิทยุยานเกราะ เพื่อจะได้ต่อสู้กับ
 ฝ่ายคอมมิวนิสต์ และทรงไว้เพื่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และปรากฏว่า นายธงชัย
 ได้ชักชวนโจมดี ข้า กับอาจารย์ปนัดดา ผ่านสี่มวลชน และ ทาง พ.ท. บุทาน ๗ ใต้ชักชวนนัก

p. 21 bottom half of the page

หลังจากนั้นในเวลาประมาณเที่ยงวันเริ่มมีการแสดงปาที่ปุ่อกษ์วิระชน โดยมีนักศึกษาหลายภาพเหมือนถูก
 แหวนคอในสายตาของข้าพเจ้าเห็นว่ามีการแสดงคนถูกแหวนคอจำนวน ๒ คน และมีคนหนึ่งอยู่ในจำนวน ๒ คน
 ที่ถูกแหวนคอมีลักษณะคอทอนในท่าคล้ายสมเด็จพระเจ้าฟ้าชาย ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นในระยะนั้นประมาณ ๒๐
 เมตร และมีนักศึกษาที่แสดงเป็นทหารจำนวน ๒ คนสวมหมวกมีลักษณะเป็นธงชาติอเมริกาเข้ามาเตะคอ

p.22 bottom half of the page

๔ ตุลาคม ๒๕๑๙ ข้าพเจ้าได้กลับมาถึงบ้านเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. และได้ทราบข่าวจากสถานีวิทยุ
 บ้านเกราะว่าภายในบริเวณมหาวิทยาลัยก็ยังมีมีการม็อบชุมนุมกันอยู่ในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๙ ข้า
 พเจ้าได้ไปเยี่ยมมหาวิทยาลัยอีกโดยไปอยู่ที่บ้านเพื่อน ได้ทราบข่าวจากวิทยุบ้านเกราะว่ารูปที่แหวนคอ
 แสดงโดยนักศึกษานั้นมีใบหน้าคล้ายสมเด็จพระเจ้าฟ้าชาย จึงทำให้ข้าพเจ้าถึงในคราวที่เห็นครั้งแล้ว
 และในขณะนั้นข้าพเจ้าทราบว่ามีการชุมนุมจำนวนมากเริ่มมีปฏิบัติการรุนแรงแสดงการโกรธแค้นว่าเป็นการกระทำ
 ที่สมควรทำลายล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ และข้าพเจ้าคาดหมายว่าจะคงมีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
 ตลอดในวันที่ยังทราบข่าวนี้ ข้าพเจ้าได้อยู่ที่บ้านเพื่อนตลอดเวลา จนกระทั่งเวลาประมาณ ๐๒.๐๐ น. ทาง
 กองปราบปรามจึงได้เกิดตัวเข้ามาในการสอบสวนในคดีขมิ้นพระบรมเชษฐาธิราช จนถึงเวลาประมาณ
 ๐๔.๐๐ น. ข้าพเจ้าจึงกลับบ้าน และข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่าภายในมหาวิทยาลัยได้มีการยิงกันขึ้นระหว่าง
 นักศึกษากับประชาชนโดยมีนักศึกษาที่อยู่ภายในมหาวิทยาลัยได้ใช้อาวุธปืนยิงมายังกลุ่มประชาชนและ
 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองก่อน จนได้รับบาดเจ็บและตาย ซึ่งข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีใครยิงบาดเจ็บและตายนั้น
 มีใครบ้าง จนเหตุการณ์สงบลงเมื่อไรนี้ข้าพเจ้าไม่ทราบ จนกระทั่งได้ทราบว่านักศึกษาได้ถูกจับกุมเป็น
 จำนวนมาก จนในคืนวันที่ ๕ ข้าพเจ้าได้ทราบจากสถานีวิทยุว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงจากคณะปฏิรูป และ
 ได้ทราบว่านักศึกษาที่ถูกจับกุมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในวันเกิดเหตุนี้เป็นบุคคลที่ดำเนินการปลุกระดม
 ก่อความวุ่นวายตลอดมา มี นายสุธรรม แสงประทุม นายสวัสดิ์ วิจิตรกุล นายประยูร อัครนาว
 นางสาววิธนา ไชยชนะสกุล นายสุรชาติ บำรุงสุข นายอนุพงษ์ พงษ์สุวรรณ นายธงชัย วิจิตรกุล

p. 23

นายชวน หลีกภัย ดร.ไพฑูริย์ เกื้อแก้ว ฯลฯ และนอกจากนี้ยังมีบรรดาอาจารย์ใน มธ. ซึ่งมี
 พฤติการณ์รวมกันการนักศึกษาและศูนย์นิสิตที่สนับสนุนให้ถอนตัวจาก ศาสนา และพระมหากษัตริย์
 คือ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ นายเกษม จานวิก ดร.จางวิทย์ เกษนครศิริ ดร.สมมติ จันทรวงศ์
 ดร. ทิพย์ เถลิงเกียรติธรรณต์ นางวนิดา จิตรมัน น.ส. สุไรรัตน์ จันทรวงศ์ นางสาวบุษยา

Ratree also collected lots materials and gave them to the police as listed at the end of the testimony.

From Khadi prawattisat: Khadi 6 tula, vol 2, Bophit kan phim, 2522
Testimony of Salang Bunnak in the court for the Oct 6 trial
Selected only those passages that refer to TU professors

I read somewhere (or heard from Yankro that day) that Salang said that he picked up two female professors from Watthana Khiewimol's house to Kong Prab. I cannot find the reference any more (and didn't listen to the recording again when writing up this note).

So, please be careful. Do not mention that. Ratre did not mention that she was at Watthana's home. According to Salang below, he met them outside TU and brought them to Kong Prab.

I was also wrong when I said the other day that Ratre and Panadda spoke on Yan Kro on Oct 6. Salang did, and mentioned them.

p. 268

กิจกรรมการแสดงละครการเมืองดังกล่าวกันมาก มีประชาชน
ทยอยมาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ข้าฯได้ยินเสียงเครื่องขยายเสียงดังออกมา
จากมหาวิทยาลัย เสียงนี้ได้ยินจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พอ
จะจับความได้ว่าในมหาวิทยาลัยมีการอภิปรายสลับการแสดง
นอกจากนั้น มีเสียงอาวุธปืนยิงออกมาจาก บริเวณมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ประปราย โดยยิงออกมาเป็นช่วง ๆ ที่ละนัด ข้าฯ
ไม่เห็นกระสุนถูกผู้ใด ได้มีผู้หญิง 3 คน ซึ่งข้าฯไม่เคยรู้จักมาก่อน
มาพบข้าฯที่หน้าประตูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้าน วัดมหาธาตุ
ผู้หญิงที่มาพบบอกข้าฯว่าเขาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ขณะนี้ข้าฯจำชื่อผู้หญิง 3 คนนั้นไม่ได้ ผู้ที่อ้างตนเป็นอาจารย์บอก
ว่า ในมหาวิทยาลัยมีการแสดงละครการเมืองดังกล่าวซึ่งน่าจะ
ทำให้เกิดเหตุร้ายขึ้นได้ ทางตำรวจไม่ดำเนินการอย่างไรบ้างหรือ
ที่อาจารย์เหล่านั้นมาตามข้าฯดังกล่าว ข้าฯเชื่อว่าคงมีอาจารย์
คนใดคนหนึ่งรู้จักหน้าข้าฯ ข้าฯก็บอกอาจารย์นั้นว่าอยากขอรถ
ให้อาจารย์ไปเล่าข้อเท็จจริงให้ผู้บังคับบัญชาของข้าฯทราบจะได้ไหม
อาจารย์ตอบว่าได้ ข้าฯก็นำอาจารย์ทั้งสามไปที่บ้านพักนายตำรวจ
ในกองปราบแล้วข้าฯก็ไปรายงานให้ พล.ต.ต.สุวิทย์ โสคติทัต ผู้
บังคับการกองปราบปรามทราบ พล.ต.ต.สุวิทย์ สั่งให้ข้าฯนำอาจารย์
ทั้ง 3 ไปพบ พ.ต.อ.สง่า ดวงอัมพร รองผู้กำกับการกองปราบเพื่อ
ทำการสอบปากคำ ข้าฯก็นำอาจารย์ไปพบ พ.ต.อ.สง่าที่ห้องทำงาน
ในกองปราบ ตัวข้าฯเองได้เดินทางไปที่แผนก 5 ซึ่งตั้งอยู่ที่ซอย

p. 284

ที่ข้าฯเบิกความไปถึงบริเวณเกิดเหตุวันที่ 5 ต.ค. ประมาณ
23.00 น. และได้พบผู้หญิง 3 คนที่อ้างว่าเป็นอาจารย์และข้าฯได้
พาไปพบกับ พล.ต.ต.สุวิทย์ โสคติทัต ผู้บังคับการกองปราบปราม
นั้นข้าฯพาไปโดยรถยนต์ส่วนตัวของข้าฯ ขณะนั่งรถไปด้วยกัน
ข้าฯได้สอบถามชื่อของอาจารย์ผู้หญิงทั้ง 3 คนนั้น เขาบอกชื่อ
ของเขาเหมือนกัน แต่ข้าฯจำชื่อไม่ได้แล้ว เมื่อไปถึงแล้วได้แนะนำ
แต่ว่าเป็นอาจารย์ธรรมศาสตร์ ไม่ได้บอกชื่อไปด้วย และเมื่อ
พล.ต.ต.สุวิทย์ บอกให้พาไปหา พ.ต.อ.สง่า ดวงอัมพร นั้นข้าฯ
ก็ไม่ได้บอกชื่อ เข้าใจว่าคงสอบถามชื่อกันเอง ตอนอยู่สนาม

อาจารย์ธรรมศาสตร์ที่ข้าฯเบิกความไปแล้วว่าจำชื่อไม่ได้ที่ 3 คนนั้น ข้าฯไม่แน่ใจว่าจะชื่อนางสาวราตรี ชันวารชร, นางปนัดดา ไกรณรงค์ หรือไม้อาจารย์ทั้ง 3 คนนี้ คนหนึ่งอายุระหว่าง 30-35 ปี สูงประมาณเท่าไรข้าฯจำรูปร่างไม่ได้แน่ คนที่สองอายุประมาณ 35-40 ปี รูปร่างขนาดปานกลาง คนที่สามทั้งอายุและขนาดของรูปร่างคล้าย ๆ กับคนที่สอง ทั้ง 3 คนได้เล่าเรื่องที่มีการแสดงละครคอนแวนทอกันให้ข้าฯฟัง ข้าฯจึงไม่ได้ว่าคนไหนจะเป็นคนที่ไปดูการแสดงละครคอนนั้น ข้าฯเป็นผู้พาอาจารย์ผู้หญิงทั้ง 3 คนนี้ไปพบพันตำรวจเอกสง่า ดวงอัมพร แต่ทั้ง 3 คนจะไม่ได้ให้การต่อพันตำรวจเอกสง่าหรือไม่นั้นข้าฯไม่ทราบ ระหว่างที่นั่งรถไปด้วยกันข้าฯไม่ได้ถามอาจารย์เหล่านั้นว่าเพราะเหตุใดเขาจึงนำเอาเรื่องมาบอกแก่ข้าฯ เพราะข้าฯรักขามรยาท เรื่องที่เล่าให้ข้าฯฟังนั้นข้าฯจำรายละเอียดไม่ได้ว่าการแสดงละครคอนนั้นมีตั้งแต่เมื่อใดและข้าฯก็จำไม่ได้ว่าเขาจะได้บอกว่าได้เล่าเรื่องนี้ให้คนอื่นฟังมาก่อนหรือไม่ ระยะเวลาที่อยู่ในรถด้วยกันนั้นอาจารย์ทั้ง 3 คนได้เล่าเรื่องให้ฟัง ข้าฯจับใจความได้ว่าอาจารย์ทั้ง 3 คนได้ไปดูการแสดงละครคอนที่มีการแขวนคอ และผู้ที่แสดงมีรูปร่างหน้าตาเหมือนกับพระบรมโอรสาธิราชฯที่ข้าฯเคยเห็นพระบรม

ข้าฯพาอาจารย์ผู้หญิงทั้ง 3 คนไปพบพล.ต.ศสุวิทน์ไปพร้อมทั้ง
 คนขับรถด้วย ที่สั่งให้ข้าฯพาไปพบ พล.ต.อ.สง่าอีกคนนั้น ตั้งแต่ห้อง
 ให้ข้าฯพาไปพบเท่านั้น ไม่ได้สั่งด้วยว่าให้บันทึกปากคำอาจารย์
 หญิงทั้ง 3 คนไว้ ข้าฯไม่ได้แนะนำให้ทั้ง 3 คนร้องทุกข์กล่าวหา